

SZÉKELYFÖLD

Politikai, közgazdasági, társadalmi és szépirodalmi hirlap.

A kézdivásárhely városi és vidéki vadász-egyesület hivatalos közlönye.

Megjelenik hetenként kétszer: csütörtökön és vasárnap.
Előfizetési árak: Egész évre 5 frt, félévre 2 frt 50 kr, negyedévre 1 frt 20 kr. — Egyed. száma ára 5 kr. Községek, tanulók, iparosok, és egyesületek, melyeknek tagjai egyenként előfizetnek 4 frtért kapják a lapot.

Felelős szerkesztő: Dobay János.
Kiadó-tulajdonos: Ifj. Jancsó Mózes.

A lap szellemi részét illető közlemények, szerkesztőséghez (Dobay János Kézdi-Vásárhelyt) intézendők.
Kiadó hivatal: K-Vásárhelytől az ifj. Jancsó Mózes könyvnyomdájában, hová hirdetmények s előfizetési pénzek küldendő.

Ujabb botrányok.

Mióta a millenáris évbe belezökkenünk, alig mulhatik egy hét országra, sőt világra szóló botrány nélkül. Társadalmunk pocsolyája fel van kavarva s egy-re veti ki magából az ő piszkait. A múlt héten egy Kasits nevű nyugalmazott honvédelmi miniszteri tanácsos csinált olyan botrányt, minőre alig ha van példa művelt népek között. Ezt a jó urat, izgága, összeférhetetlen természete miatt nem régiben elküldötte a honvédelmi miniszter a jól megérdemelt nyugalomba s azóta a tanácsos ur vádjaival, piszkolódásával tele töltötte a lapokat, melyek mind báró Fejérvári honvédelmi miniszter ellen irányultak, ki azonban nem igen reflektált azokra s elégnék tartotta kijelenteni, hogy Kasitsot bolondnak tartja s így vele szóba nem állhat. Ez természetesen fokozta még a Kasits dühét, mely végre egy olyan szenyiratban nyert kifejezést, minőt nyomtatásban nem igen láttunk.

A pamflett br. Fejérvári honvédelmi miniszter, Gromon államtitkár, Schytra minisztr. tanácsos ellen irányul s nem csak hivatali visszalésekéről beszél hanem belenyul a családi életbe, meghurezolja a női becsületet és eszeleksi oly hangon és olyan modorban, hogy az ember alig képes elhinni, hogy az írója egykor magas állami méltóságot viselt. Persze a magyar sajtó jobb érzelmű része a leg-

mélyebb megbotránykozással tárgyalta e szörnyű szenyiratot s a közvélemény Kasitsot ítélte el. A lovagias magyar nemzet mély undorral fordul el azon embertől, ki boszúból nem által női becsületbe gázolni.

A megsértett miniszter, államtitkár és miniszteri tanácsos lovagias elégtételt kért Kasitstól és az eljárás folyamatban van, de mintelőre látható, aligha lesz párbaj belőle, mert rendesen, a ki elég gyáva nőt szeretni, arra is gyáva, hogy helyét megállja, ha kérdőre vonják.

A másik botrányt egy kártya-ügy szolgáltatta, mely az országos kaszinóban folyt le, hol Dániel József gazdag földesurat hamis játékkal vádolták játszó társai. Ennek is kihívás lett a vége, de a becsületbíró 3 szavazattal 3 ellen szavazatával döntve kimondta, hogy a kihívottak nem kötelesek Dánielnek elégtételt adni, mi a mi lovagias felfogásunk szerint nem jelent kevesebbet, mint azt, hogy egy ember kilöketett a tisztességes társadalomból s hogy örökre erkölcsi halottá van téve. Bizony iszonyu ítélet ez, melyet nem a törvény, hanem emberek mondanak ki minden felebbzés kizárásával egy embertársuk felett, ki nek ezen ítélet hatása alatt nincs más teendője, mind kioltani életét. Bizony beteges állapot ez! Az megegyezik a becsülettel, hogy egy néhány ember összeüljön s az állam törvényei ellenére egy-

mástól ezeket nyerjen s egymást gyakran anyagilag tönkre tegye, de azt megtiltja a becsület, hogy valaki egy becsületbírói ítélet hatása alatt — melynek felelőssége nyilvánvaló — tovább éljen. Fokozza ezen ítélkezés rettenetes voltát azon körülmény is, hogy a becsületbíró szavazata megoszlott, tehát voltaképpen egy ember, az elnök szava, ítélte egy embert erkölcsi halálra. És fájdalom, az ilyen becsületbeli eljárás ellen a törvény mitsem tehet, télenül kell néznie, hogy egy embert csupa szokások alapján miként tesznek semmivé s az a törvény, mely mindenkinek védelmet nyújt, nem mentheti meg azt, kit a becsületbeli szabályok szerint minden komolyabb bizonyíték nélkül elítélnek. O.

Kiállítási közlemények.

A kiállítás reklámja.

A kiállítás igazgatósága százezerekre menő prospektust küldött a külföldre, mindenüvé az illető ország nyelvén. Ezeket a prospektusokat részben magánosok, részben az osztrák-magyar konzulátusok terjesztik. A milleniumi kiállítás plakátjai olvashatók a világ összes nagyobb városaiban, azok minden nyilvános helyén, vasuti- és hajó állomáson. A mellett a kiállítási igazgatóság sajtó-osztálya állandó összeköttetést tart fenn a külföld politikai és szépirodalmi lapjaival. Amazokat a hivatalos közlésekkel, Magyarországra vonatkozó történeti és statisztikai anyaggal, emezeket a kiállításról való illusztrációkkal látja el. Gondoskodott a

TÁRGZA.

Repülő tragédia.

Írta: Hevesi Jenő.

Egyik fővárosi színházhoz beállított a multkoriban egy berzos haju fiatalember és az igazgató után tudakozódott. Mikor megmutatták neki az irodahelyiségét, bement hozzá és udvariasan bemutatta magát:

— Én Garai Tihamér vagyok.
— Örülök, mondta az igazgató és tovább dolgozott.
— Már régóta óhajtottam abban a szerencsében részesülni, hogy önnel, mélyen tisztelt uram, megismerkedhessem.
— Részemről a szerencse, — udvariaskodott a direktor és folytatta az írást.
— Talán roszkor jöttem egy kissé?
— Oh nem, legkevésbé sem. Miben lehetek szolgálatára?
— Én költő vagyok...
— Igen? Mődfellett örülök! És miket szokott költeni, ha nem indiserét a kérdésem.
— Az nekem mindegy. A gyöngéd szonettek-től a rémes balladáig és a prózai monológoktól a verses tragédiákig mindent szoktam írni.
— Megdöbbentő sokoldalúsággal bír uraságod.
— Mindennek dacára azonban legjobban ked-

vелеm a verses tragédiákat. Mit mondtam: kedvelem. Imádom, uram, imádom!

— Én kevésbé.
— Akkor uram, ön nem ismeri az én tragédiáimat.
— Még eddig nem volt szerencsém hozzája. Remélem, ezután sem lesz...
— Az én tragédiáim a költészet valóságos remekei.
— Az nekem mindegy. Én irtózom a versektől. Valóságos gyilkolási mánia lep meg, ha egyet hallok.
— Az lehetetlen. Uraságodnak sokkal becsületesebb arca van, mint egy gyilkosnak.
— És mégis úgy van. Én rettegek a verses tragédiáktól.
— Hát akkor miért adott elő mégis egyremásra?
— Ahhoz magának semmi köze sincs.
— De van. Magyarország ötvenezer titkos dráma írója nevében intézem önhöz e szerény szótátot.
— Van talán közjegyző előtt hitelesített meghatalmazása?
— Gentlemannok között, azt hiszem, ez szükségtelen.
— Ám legyen. Én azonban csakis ismert nevű írók és költők műveit szoktam előadni.
— Azt akarja ezzel mondani, hogy nekem nincs eléggé ismert nevem?
— Eltalálta.
— Tudja meg tehát, hogy az én nevem is eléggé ismert. A Garai csak az álnevem.

— Vagy úgy? Azt nem tudtam. Mi tehát az ön igazi neve. Talán az ismertebb lesz, mint az álneve.

— Kohn Mór vagyok, kérem átvisszát. Az ezredik ebből a kiterjedt családból.

— Menjen maga bolond. A Kohn név lehet igen jól ismert a dob-utezában, de nem a költők berkében. Magamot ajánlom.

— De kérem, talán egy jelenetet méltóztatnék felolvasni eszmékben gazdag szindarabomból.

— Nem méltóztatom. Nagyon el vagyok foglaltva.

— Hát akkor én olvasom fel.
Azzal meg sem várva az igazgató válaszát, neki pirult arccal szavalni kezdé az első felvonás ötödik jelenetét.

Az igazgató egy ideig csak türelemmel hallgatta a hátborzongató rimeket, de mikor az ismert költő a harmadik versszakot kezdte nagy páthosszal szavalni, boszusan kirántotta kezéből a kéziratlahnazt és kidobta az udvarra.

— Szerencsétlen ember! Mit tett ön verses tragédiáimmal?

— Kiadtam a drámabírálo-bizottságnak. Ha pedig nem megy, egy perec múlva ön is ott lesz, ahol rémes tragédiájának szánalomraméltó hősei nyugsznak.

— Mit, kidobni engem? Hőseim szent nevére, ez örült mérészség! Meg sem hallgatva és már is — kidobva!

— Hallja maga Kohn, itt ne recitáljon idegen költőktől, mert isten ucsese kihajtom a szobából!

kiállítás igazgatósága arról is, hogy a külföldiek érdeklődését alkalmi felolvasások útján tartsa ébren. Ilyen felolvasásokat tartottak Amerikában Perczel Lajos, Szögyényi Emil, Kaiser Ede, Dániában Schumacher kiváló író is most készül felolvasásokat tartani. Angolországban Felbermann Lajos, ki már eddig is nagy szolgálatokat tett Londonban a millennium ügyének. Bécsben is már két felolvasás volt a kiállításról. Az egyiket pár hét előtt tartotta Hermann Ottó az etnográfiai társulatban, a héten pedig Vámbéry Ármin olvasott fel a bécsi földrajzi társulatban: a magyarok eredetéről. Hogy e minden irányban kiterjedő reklámnak megfelelő viszhangja van, arról élénken tanusodik az a sok ezer levél, melyekben külföldiek aprólékos felvilágosításokat kérnek és tömeges látogatásukat előre bejelentik.

A millenniumi versenytér.

Az országos sportbizottság legutóbb tartott ülésén határoztak a millenniumi versenytér építése ügyében. Olyan versenytér lesz ez, aminő Magyarországon még nem volt soha s a mely méltó tere lesz a sok száz nemzetközi és nemzeti mérkőzésnek, tornának, sportünnepségnek. A versenytér a Stefánia-ut mellett épült, a lóversenytér tőszomszédságában. Egy óriási, amphitheatrumszerű épület lesz, körül nyolcz hatalmas tribünnel, ahol — az állóhelyekkel együtt — tízezer ember nézheti a versenyeket. — Maga a versenypálya elliptikus formájú, a legnagyobb hossza 227 méter, a legnagyobb szélessége 87 méter. A pálya belső körvonalának a területe 500 méter. A tribünökön, hogy a közönség könnyen juthasson a helyéhez, s esetleg gyorsan és veszedelem nélkül távozhasson, négy-négy lépcsőfeljáró lesz s mindeniken három elég széles és kényelmes folyosó. A tribünök alatt lesznek a résztvevő versenyzők, tornászok, vívók stb. helyiségei a legnagyobb kényelemmel berendezve. Minden versenyzőnek külön-külön öltöző-kabinja lesz, azonkívül vannak tármalgó-szobák, heverők, dörzsölőszobák, fürdők stb.

Irodalom.

— Magyarország fénykora. A millennium évének első napjaiban kapja kezéhez a művelt magyar olvasó közönség az „Athenaeum” r. társaság kiadásában megjelenő „A magyar nemzet története” című tizkötetes nagy munkának (millenniumi kiadás) imént befejezett harmadik, teljes kötetét, melynek címe: „Az Anjou-ház és örökösei 1301—1439.” A szerencsés véletlen hozta magával, hogy éppen a millenniumi év hajnalhasadásakor jelent meg ez a teljes kötet, melyben ennek a letűnt ezer év történeté-

nek legfényesebb korszaka van leírva; mikor a magyar birodalom területe legnagyobb kiterjedésű volt és a magyar nemzet a leghatalmasabb és legműveltebb nemzetek egyikeként szerepelt Európában, s az európai események fejleményeire döntő befolyást gyakorolt. Ez a hatalmas kötet két jeles történészünk: Pór Antal és Schönherr Gyula tollából került ki. Világosan mutatja, hogy eljött az ideje, azt a rendkívül gazdag anyagot, mely az egyes családi lováltárak megnyitása és közzé tétele által felhalmozódott, bírálati feldolgozásban bemutatni a nagy közönségnek. Maga Pór Antal egy egész sereg, a korábbi történésztírók által vagy függőben hagyott vagy rossz szul értelmezett kérdést tisztázott — mert e kötetben egy pár százra menő értekezésének eredményeit s azt a gazdag anyagot, melyet ezek mellett gyűjtött, a nagy közönségnek is hozzáférhetővé tette. — Zsigmond hosszú uralkodásának idejét az ő politikáját keleten és nyugaton, a hazai belélet fejlődését Schönherr Gyula eddigi tudásainktól egészen eltérő módon tüntette fel nagy gondnal írt és kidolgozott munkájában, melynek egyik kiváló érdeme, hogy a rendkívül gazdag anyagon uralkodni tudott. Az Anjou-orkmánytár már megjelent az Akadémia kiadásában: de a Zsigmond-kori okmánytár, még csak az előkészület stadiumában van. Ezzel Fejérváthy László van megbízva, s mint Schönherr jegyzetei mutatják, ez a rendkívül gazdag gyűjtemény rendelkezésre volt bocsátva, úgy, hogy itt ő nemcsak a nyomtatott, hanem a kiadatlan anyagot is felhasználta. Alapvető, munkája az a magyar történelmek egy pár évtizedre, mert Magyarország történetének Anjou- és Zsigmond-kori korszaka még eddig oly részletességgel és bámulatos szakértelemmel nem volt megírva, mint ebben a testes kötetben, melyet nem kevesebb, mint 42 darab művészi kivitelű, önálló műmelléklet és több mint 300 szövegkép díszít. Ára 6 frt. Díszes kötésben 8 frt. Kapható minden hazai könyvkereskedésben.

— Gracza György nagyszabású illusztrált íly című művéből: „Az 1848—49-iki Magyar Szabadságharc története” az 54-ik füzet jelent meg szokott díszes kiállításában. E három ívből álló füzetben, mely az egész mű III-ik kötetének 50—52-ik ívét képezi, az 1848—49. évteli hadjárat iratik le folytatódólag, rendkívül érdekesen s egészen új adatok felhasználásával, élénk színekben esetenként Damjanichnak, „a ráczok rémé”-nek bánsági hadjáratát egészen Zenta városának, Trifkovics Mihály szerb vezér alatt fölkelt ráczjaitól szenvedett iszonyú yérenségéig és pusztulásáig. — Illusztrációk dolgában jelen füzet is vetélkedik a többiek kép gazdagságával. — E monumentális műre, mely a Lampel Róbert (Wodianer F. és Fiai) budapesti cég kiadá-

sában jelenik meg, előfizethetni: egy évnegyedre (6 füzetre) 1 frt 80 krral. — Félévre (12 füzetre) 3 frt 60 krral. — Egész évre (24 füzetre) 7 frt 20 krral. Egy-egy füzet ára díszes borítékban 30 kr.

CSARNOK.

Jámbor Están egyházi levelei a szerkesztőhöz.

— 104 —

Térs Szerkesztő Ur!

Miótától fogva az nagybőjti napok elkövetkeztenek, sokvalta több az hívő, mint az ivő, vagyis más szovakval sokvalta többen járnak az teplonyba, mint az koresmába, met hát azt a logszommarabb ember es beláthattya, hogy kőmőnymaglevés vagy fokhagymás ezibre után minden jó keresztény inkább nyenyen az isten házába, mint az koresmába, mivelhogy az fenn tisztelt étekek nem kívánnják az bort. Ezen környülmények fejtán teszem nekem megbocsájítani, ha ritkábaeska írok, met kőmőnymagos kedélyhangulatban nem lehet okos dolgokat kifundálni. Mán az kutyáknak nálunk sokvalta jobb dögik vagyon, met hát ők bőjtnak óvadgyán es husval, szalonnával élnek. Ez pedéglen úgy esett meg, hogy egy nap hire futamodott, hogy dühös kutya járt az faluban, ki több rendbeli más kutyákat eszvevissza mart. Erre oszténgad az nemes előljároság hozatott egy marha doktort, ki aszonta, hogy minden kutyát el kell pusztítani, met mivelhogy aszongya az állat törvénykönyü, hogy ha egy megvesz, az többinek is veszni muszáj. Igaza es vagyon, met aki elpusztul, az meg nem vesz. A feleser ennek utána esínált egy esomó mérget, sasztot bepakolta szalonnába, a mi nagy bőjt idején elég vőtek vőt tőle. Az előljároság pedéglen kidoboltatta, hogy senki se morészoljen kutyájának 24 óráig enni adni, met az mérget drága s erős kár vóna, ha az ebek meg nem ennők. Ugyes történt, 2 pógár egy hőtig mindégig traktálta az falu kutyáit, de egy sem akart meghalálozni. Meghallották eszt a szomszéd falubeli kutyák es, hogy mien jó dögik vagyon az kárbahágó ebeknek s csapatonként jöttek által s kaptak mindnyájon az szalonná gombócából. Mikor oszténgad az nemes előljároság vaj két ódal szolonnát kiosztogatott, észre kezdette venni, hogy az mérget nem es mérget, hanem ótvágy esínált szer. Meg es szünteték mindnyá az kutya étetést, hanem mi lett belőle, hát az lett, hogy az két szalonna osztogató pógárt hivatalos uttyában mindég vaj 200 kutya késéré. Haestveaz két pógárhazamenyen, leölnek az kapujába s regvel későrik a faluházába s mindenüvé merre mennek s nines emberi hatalom, mi őköt el tudja kergetni. Így történt meg nálunk az híres kutya pusztítás. S minekutánna így nagy bőjtnak alkalmatosságával jelesebb eset az faluban nem adó dik elő, tesszen az térs szerkesztő urnak ezzel es megelégedni, majd jobbval es szolgálók. Mű pedéglen kántor komám az tökmagos laskát nyomtassuk le s innánk egy cseppet abból az bőjtösből.

Kárbahágó, 1896. márc. 15.

Maradtam
tiszteltetvel és becsületvel
Jámbor Están
egyházi és harang-kezelő.

Március 15.

Március 15-ikét rendkívül fényesen ünnepelte meg K.-Vásárhely város közönsége. Már reggel nemzeti színű lobogók díszíték a házakat, délután a tűzoltói zonekar tőzzenét tartott, melyen csupán hazafias dalok zengettek. Három óra tájban kezdődött véve ez ünnepély, tanácsházi díszterme zsúfolásig megtelt közönséggel, melynek nagy részét hölgyek képezték. Első szám volt a népzenekar által szépen játszott „Ne sirj, ne sir Kossuth Lajos” ezicímű híres alkalmi dal. Ezután következett Dr. Bánffy Zsigmond lelkes hangú s igen szépen előadott ünnepi megnyitó beszéde. Fokozta a hatást Kőnczei Kornélia szavallata. A kisasszony rokon-

— No ezt már csakugyan szeretném látni. Ez a személyes szabadság határozott megsértése volna.

— Mégis megteszem.

— Én is ott leszek.

— Még sem takarodik, ostoba tökfilkó! — kiáltott dühösen az igazgató és megragadta Garai urnak sovány karjait.

— Célzás akar ez lenni.

— Nem, ez egészen komoly dolog.

— Az más. Akkor megyek és érvényesítem jogaimat.

Azzal büszke léptekkel kiment a teremből és maga után csapta az ajtót. Mikor nagy nehezen összeszedte a repülő szindarab egy részét az udvaron, még egyszer felkiáltott az igazgatóhoz.

— Ad ön kárpótlást az elvesztet műkincsekért vagy nem.

— Nem.

— Visszavonja sértő kifejezéseit?

— Nem.

— Akkor lássa következményeit.

Garai erre beült egy bőrkocsiba és a büntető járásbíróshoz hajtattott, a hol becsületsértés és személyes szabadság megsértése czimén feljelentést tett a szinigazgató ellen.

A napokban megtartott tárgyaláson a panaszos „költő,” aki melleleg megjegyezve, kereskedőségét, egy Andrássy-uti divatára üzletében, fentartotta a vádját és annál inkább szigorúan kérte megbüntetni az igazgatót, mert — mint szerényen megjegyezte — kidobásával érzékeny eserbe esett az ő költői hírnevé.

gyezte — kidobásával érzékeny eserbe esett az ő költői hírnevé.

— Kívánja, hogy fájdalomdíjat állapítsak meg? — kérdezte a bíró.

— Azt nem, mert tekintve, hogy szóval dobott ki, nem szenvedtem testi sérülést. Az igazgató ur csupán érző lelkemen ütött sajtó sebet.

— Mit kíván tehát?

Igazságos ítéletet, mert brutális eljárásával örökre tönkre-silányított kartársaim előtt. Pedig, ha hallotta volna bíró urazokat a remek verslábakat!...

— Mondjon el belőle néhányat. Például a két első versszakot.

— Nagyon szívesen. Ezzel szavalni kezdett Alig tartott azonban az első versszak vége felé, mikor a bíró hirtelen félbeszakította:

— Elég fiatal ember. Kihirdetem a bíróság ítéletét.

— Állok elébe.

— A büntető járásbíróshoz ** igazgatót felmentette az ellene emelt vád terhei és következményei alól, mert a megtartott szóbeli tárgyalás alkalmával minden kétséget kizáró módon kiderült, hogy a panaszlott jogos felháborodásában követte el a terhőre rótt cselekményt. Indok...

— Arra még én nem vagyok kíváncsi. Látom a bíró urnak sincs érdeke a költői műfaj iránt. Alásszolgája!

szenves megjelenése s diszkrét előadása egyaránt megérdemlik, hogy a legteljesebb elismeréssel szóljunk róla. Az ünnepély legérdekesebb és legfényesebb pontját Török Andor ur beszéde képezte. Nem felolvasás volt ez, hanem egy szabadon előadott szónoki beszéd, melynél úgy a tartalom, mint az előadás egyaránt remek volt. A fiatal szónok már depütirozásában egy sok tudással, s fényes szónoki talentumokkal bíró ifjú első nagyobb szereplését látjuk, kinak nagy jövőt jósolunk, mert sem tudása, sem előadó képessége nem közönséges s messze túl haladja azon mértéket, melyet a mi ünnepi szónokainknál megszoktunk. A műsor utolsó pontját Kis Lajos ur szavalata képezte. Mind modern Tyrtaeus, romboló tüzzel kezdett a „Talpra magyar”-hoz s pillanat alatt tűzbe, lángba borította a nagyérdemű ünnepelő közönséget s úgy látszik a szónok számított is a hatásra, mert az újrázásra még egy verssel toldotta meg a műsort s ez is hasonló nagy hatást idézett elő. Minthogy a hallgatóság ily hatalmasan adott tetszésének kifejezést, mi óvakodunk kritikát mondani szavalló felett. Még megemlíthetjük, hogy a műsor egyes pontjai között az ev. ref. dalkör is énekelt. Az ünnepély lefolyása után a közönség teljes meglepődéssel hagyta el a tanácskasz disztermét. Este több helyen is volt bankett, mely esendben, de hazafias érzések között folyt le.

Ujdonságok.

— **Kaszinó gyűlés.** A kézdívasárhelyi olvasó egyesület Jakab Rudolf új elnöke alatt mult szombaton délután tartotta meg első választmányi ülését, melynek tárgyát azon eléggé lehangoló körülmény képezte, hogy ezen nagy fontosságú kultur-intézmény anyagilag oly rosszul áll, hogy a bevételek a kiadásokat fedezni nem képesek s ennél fogva szükséges lenne érdekében valamit tenni. A választmány behatóan tanácskozott e felett s elhatározta, hogy nagyszabású akeziót indít meg a társadalom mindenik osztályánál új tagok gyűjtése végett s e célból köbélből egy bizottságot küldött ki. Mi reméljük, hogy ezen mozgalomnak a kívánt sikere leand, mert lehetetlennek tartjuk, hogy e város közönsége, mely oly szép intelligenciával bír, egy ilyen fontos intézményt veszni engedjen.

— **Kiállítási hír.** Az ezredéves országos kiállítás rászórvó kézdívasárhelyi iparosokat felhívta a háromszéki helyi bizottság, hogy a kiállítandó tárgyakat e hó végéig mulhatatlanul készítsék el. Április 5—6-ikán a tárgyak K.-Vásárhelyt fognak kiállítani s 7-én becsomagolva elküldetnek. Ezen helyi kiállításra előlegesen is felhívjuk a közönség figyelmét. A helyről, hol a tárgyak a jelzett két napon láthatók lesznek, később fogjuk olvasóinkat értesíteni.

— **Mulatság.** A husvéti ünnepek alatt egy rendkívül érdekes mulatságra van kilátásunk. A Rudolf kórház egyesület fogja a farsangról lemaradt mulatságát megtartani. Az estélynek rendkívül érdekes műsora van s ezenkívül közvacsorával is lesz összekötve. A rendező bizottság élén Cséh Gyula főszolgabíró és Dr. Szini Gyula kórházi főorvos állanak, kik nagy mértékben buzgólkodnak az estély sikeréért. A meghívók már közelebből szét fognak hordatni.

— **Időjárásunk** enyhe és kellemes. A hőmérő nappal 10 R° meglehetősen mutat, éjjelenként azonban mindig van egy kis fagy. A hóolvadás már a hegyeken is elkezdődött.

— **Meghívó.** A marosvásárhelyi kereskedelmi és iparkamara 1896. évi március hó 20-án d. u. 3 órakor a saját helyiségében teljes-ülést tart. Tárgysorozat: I. Elnöki közlések. II. (324.) A nagyműveltségű kereskedelemügyi miniszter urnak, mint az 1896-iki ezredéves kiállítás országos bizottsága elnökének leírata, a kiállítás kedvezményes látogatása tárgyában. III. (359.) Ugyanazon miniszter ur leírata a marosvásárhelyi posta- és táviradályhivatal személyzetének szaporítása tárgyában. IV. (520.) Ugyanazon miniszter ur leírata véleményadás iránt az állatkertben eszmia ipartársulat alapszabályait illetőleg. (Az ipar-

osztály véleményével.) V. (641.) Ugyanazon miniszter ur leírata véleményadás iránt Székelykeresztur módosított piaci helypénz díjszabályzatát illetőleg. (A központi bizottság véleményével.) VI. (432.) A miskolci társkamara átirata a m. kir. államvasutak új személydíjszabása tárgyában. VII. (603.) Ugyanazon kamara átirata a vidéki városokban építendő házak adókedvezménye tárgyában. VIII. (570.) A marosvásárhelyi kir. törvényszék megkeresése két kereskedelmi ülnök választása tárgyában. IX. (409.) A magyar serfőző egyesület megkeresése a sör megadóztatása tárgyában. (A központi bizottság véleményével.) X. (622.) Csikszereida város tanácsának megkeresése a csikszereida—gyimosi vasutat építtető munkások betegsegélyző pénztárának alapszabályai tárgyában. (Az iparosztály véleményével.) XI. (771.) Marosvásárhely sz. kir. város tanácsának átirata állami felső kereskedelmi iskola létesítése — és a polgári iskola államosítása tárgyában. XII. (820.) Marostordavármegye alispánjának megkeresése vásár rendtartási szabályzat készítése tárgyában. XIII. (809.) Elnöki előterjesztés a bold. Réthy Dezső volt kamarai titkárnak állítandó síremlék tárgyában. XIV. (834.) Jelentés az ezredéves kiállítás munkálatairól. XV. (835.) Jelentés a székely fiuknak ipari kiképzésre való elhelyezése tárgyában. XVI. (836.) A titkár jelentése kiküldetésről folytan Udvarhelyvármegyében tett útjáról. XVII. (837.) Elnöki indítvány Marosvásárhely sz. kir. város vámdíj szabályzata ügyében. XVIII. Jelentés az iroda ügyforgalmáról.

— **Ki akar jó magot?** Vármegyénk előkelőbb czégoeinel és ezenkívül a vidék népességénél nagy pártolásnak örvendő kereskedőinknél, Mauthner Ödön budapesti magkereskedő czég a házikort szorosabb szükségletéhez mért konyhakerti és virágmagot felölő választékból bizományi magelárusítást rendezett be, hol a vidék legtávolabbi vidékén lakó, minden rendű és rangu kertészeknek néhány hatosért is a legkitünőbb, eredeti nemesített és legbiztosabban csirázó magvakat szerezhetik be maguknak, még pedig kész csomagokban, vagyis inkább zárt tokokban, miáltal netáni vigyázatlanságból származó elcserelés teljesen kivan zárva, holott ez azelőtt itt közelben nem kaphatták és csak saját környezetükben kétes értékű magvakot voltak kénytelenek megvenni és elvetni. Mauthner ezen intézkedésével nagy szolgáltatott a hazai kertészetnek, de elismerés illeti vármegyénk kereskedőit is, kik e vállalkozásnak közgazdasági nagy jelentőségét belátva, segédkezet nyújtottak Mauthner jól átgondolt életrevaló tervének megvalósításához és az által nemesak hogy minden ember fiának hozzáférhetővé tették az igazán jó magot, hanem a konyhakertészetnek okkónti nagyobb terjedhetése révén a köznép jobb és egészségesebb táplálkozásához jutván, a megyei közegészség ügyét is hathatósan előmozdították.

Adományok a vármegye zászlójára:

Mórik Lajosné 277 számú ivén: Mórik Lajosné 2 frt, Dániel Ferencné 1 frt, özv. Császár Antalné 1 frt, Medgyesi János 1 frt, Nagy Ezsaiásné és férje 2 frt. ifj. Bodosi Ferencné 10 kr, Takó Józsefné 20 kr, Péter Róza 10 kr, Ágoston Lajosné 50 kr, Nagy Elekné 10 kr, Varga Máris 10 kr, Gál Lajosné 10 kr, Gál Salamonné 10 kr, Keserő Mózesné 20 kr, Antal Lajosné 10 kr, özv. Jakab Józsefné 10 kr, Brandstödter Sándorné 1 frt, Id. Vinkler Andrásné 50 kr, Vinkler Berta 50 kr, Kis Jánosné 50 kr, Balázs Józsefné 10 kr, Parote Jánosné 10 kr, Ráduly Róza 10 kr, Szabó Kati 1 frt, özv. Szentiványi Károlyné 10 kr, özv. Dáner Antalné 10 kr, Antal Dánielné 20 kr, Gergely Jánosné 50 kr, Tankó Miklósné 10 kr, özv. Parate Miklósné 20 kr, ifj. Parate Miklósné 20 kr, N. N., 20 kr, Deák Eszter 1 frt. Összesen 15 frt 10 kr.

Imuts Irén 16 számú ivén: Henter Károly 1 frt, Zathureczky Kálmán, 1 frt, Dr. Ferenczi Gábor 1 frt, Perényi Ferenc 1 frt, Zathureczky Lajos 1 frt, Henter Vilma 1 frt, Henter Béla 1 frt, Zárug Mariska 50 kr, Biró Józsefné 50 kr. Zathureczky Anna

50 kr, Benedek 1 frt, Seip Alfredné 50 kr, id. Biró Józsefné 50 kr, Imecs Irén 2 frt, Összesen 12 frt 50 kr.

Sipos Sámuelné 120 számú ivén: Sipos Sámuelné 1 frt, Vajna Mihályné 50 kr, Macsek Mariska 50 kr, Kis Ferencné 30 kr, Komán Györgyné 10 kr, Janesó Sándorné 10 kr, Tankó Dénesné 10 kr, Róza 5 kr, Kis Ida Anna 11 kr, N. N. 20 kr, Luka Ámál 20 kr, Tarczali Andrásné 10 kr, Barta Erzsébet 10 kr, Kósa Ilona 14 kr. Összesen 3 frt 50 kr.

Dr. Bodor Tivadarné 8 számú ivén: Gróf Mikos Ármán 5 frt, Kuckó Gyuláné 50 kr, Fagyas Bálintné 50 kr, özv. Künte Józsefné 2 frt, Bodor Tivadorné 2 frt, Künnle Károlin 1 frt, Künnle Katus 1 frt, Bodor Tivadar 1 frt, Künnle Ilonka 1 frt, Szabó Mária 10 kr, Donát Rózsika 10 kr, Ráduly Antal 10 kr, Bálint János 10 kr, Kovács Lajos 10 kr, András István 10 kr. Összesen 14 frt 60 kr.

Özv. Kőkőssy Árpádné 25 számú ivén: özv. Kőkőssy Árpádné 2 frt, Elekcs Andor 1 frt. Összesen 3 frt.

Keresztes Edéné 81 számú: ivén Deák Zsigmond 1 frt, Keresztes Edéné 1 frt, Varga Andrásné 1 frt, Todor Józsefné 20 kr, Keresztes Lászlóné 5 kr, Csákány Józsefné 5 kr, Szabó Józsiné 5 kr, Gál Anna 5 kr, Barta Sándorné 5 kr, Barta Gergelyné 5 kr, Pál József 6 kr, Barta Tamásné 10 kr, Vendég Sándor 50 kr, Mihály Józsefné 20 kr, Barta Elek 5 kr, ifj. Szabó József 10 kr, Lörincz Sámuelné 20 kr, Kolozsi Antalné 40 kr, Barta Ferenc 10 kr, Sorbán Antalné 10 kr, Gál Istvánné 50 kr, Hatházi János 15 kr, Salamon Józsefné 20 kr, Kolozs Jánosné 10 kr, Deák Lajosné 10 kr, Rácz Károlyné 10 kr, Sebők Károlyné 10 kr, Kolozsi Józsefné 10 kr, Oláh József 5 kr, Gál Ignácné 10 kr, Mihály Pálné 10 kr, ifj. Mihály Károlyné 5 kr, Bodor Ignácné 8 kr, Rácz Ferencné 5 kr, Kocsis Pálné 5 kr, Pál Mórinczné 5 kr, Barta Pálné 5 kr, Adler Adolfné 40 kr, Fazakas Andrásné 3 kr, Mihály Ida 30 kr, Bodor Klári 30 kr, Kis Vilmos 40 kr, Nagy Ferencné 5 kr, Pál Antalné 10 kr, Keresztes Józsefné 20 kr, Bitai Antalné 10 kr, Bodor Istvánné 10 kr, Bodor Pálné 5 kr, Bodor Mózesné 5 kr, Bodor Józsefné 4 kr, Kolozsi Ferenc 10 kr, Sándor Istvánné 1 frt, Veres Józsefné 10 kr, Németi Györgyné 50 kr, Szőcs Józsefné 10 kr, Szőcs Pistáné 5 kr, Csákány Balázsné 5 kr, Bitai Gyuláné 30 kr, Salamon Istvánné 10 kr, Bitai Dénesné 10 kr, Szőcs Zsigáné 4 kr, Czofa Józsefné 4 kr, Kövér Lajosné 5 kr, Bitai Albertné 10 kr, Szakács Jánosné 10 kr, ifj. Márton Ferencné 10 kr, Kocsis Andrásné 10 kr, Bitai Lajosné 10 kr, Kis Sándorné 30 kr, Csákány Dávidné 10 kr, Feizt Antalné 50 kr, Karácsonyné 10 kr, Bitai Zsigmond 10 kr, Pap Mihály 50 kr, Zoltán 30 kr, Györgybiró Samu 10 kr, Györgybiró András 10 kr, Német Istvánné 10 kr, Német Jóska 5 kr, Kolozsi Elekné 10 kr, Deák Mihály 10 kr, Bán András 5 kr, Márton Pista 10 kr, Fazakas Lajosné 10 kr, Fazakas Ferenc 10 kr, Fazakas Mihály 10 kr, Bordás Mihály 4 kr, Dimény Istvánné 10 kr, Esztojka Sándorné 10 kr, Pál Ferencné 10 kr, Gyárfás Gábor 50 kr, Várhegyi Ferencné 10 kr, Gerendi Dávid 5 kr, Gerendi Ferenc 10 kr, Veres Lajos 10 kr, Szakács Mózes 3 kr, Szakács Sándor 5 kr, Bartha Imre 4 kr, Barta Pista 5 kr, Kolozsi Péterné 5 kr, Szakács Ferenc 10 kr, Dálnoki Ágnes 4 kr, Majos Mihály 5 kr, Kolozsi Pálné 10 kr, Bán Dénes 10 kr, Oláh János 10 kr, Oláh Józsefné 10 kr, Rácz János 10 kr, Oláh Ferenc 10 kr, id. Márton Ferenc 5 kr, Márton Mózesné 15 kr, Szabó Elek 10 kr, Kolozsi László 10 kr, Mátyás Ferencné 10 kr, Szabó Pálné 5 kr, Sipos Mózesné 4 kr, Simon Mózes 10 kr, Márton Sándorné 10 kr, Márton Jóska 6 kr, Dálnoki Andrásné 10 kr, Sipos Jánosné 20 kr, Fagyas Józsiné 15 kr, Gáspár Ferencné 5 kr, Bitai Gáborné 10 kr, Barta Benedekné 10 kr, Német Mózes 7 kr, Bitai Miklós 10 kr. Összesen 19 frt 24 kr.

Kelt Seps-Szentgyörgyön, 1896. március 4-én

Potsa József,
főispán.

HIRDETÉSEK.

SCHISSER PÁL

első nagy kárpitos-butor-raktárában
Kézdi-Vásárhelyt

nagy választékban kaphatók a legszolidabban munkált ruganyos szalon-butorok minden minőségben. Teljes garnitúrák: egy kanapé, 6 drb karosszék 100 frtól feljebb, ezenkívül mindenféle divány ottománok, faragott, tömören hajlított faszékek, és függőnytartók tükrök, toleitt asztalok, lószőr és tengerifü matracok, és sodronyágbetétek galvanizált sodronyból, tömör fakerettel és vasalással, egy nagy ágyra darabja 9 frt.

Az üzlethelyiség a kaszinó-épület földszintjén van.

Az anyakönyvvezetők részére előírt nádszékek és diványok jutányos áron kaphatók.

Hirdetmény.

Ezennel közhirrre tesszük, hogy K.-Polyán község területén a vadászat és halászati jog 6 egymás után f. évig vagyis 1901 évi deczember végéig, 1896 márcz. 31-én d. e. 8 órakor a község házában nyilvános árverésen haszonbérbe adatik, kikiáltási ár 13 frt. A feltételek az árverezés előtt a község házában megtekinthetők.

1—1 50

K.-Polyánban, 1896. márcz. 15.
Zonda Mihály, k.-jegyző.

Rettegi János, k.-bíró.

FABRITIUS TESTVÉREK

rézáru és gőzkazángyára

Nagy-Szebenben.

Ajánlják magukat a t. ez. szeszgyár tulajdonosok következők szállítására, u. m.

Rézből készült lepároló készülékek és azok egyes alkatrészei, u. m. főzőkazánok, rectifikátor, tányérok, hűtők, rézesövek, sárgarézcsap és szelepek; továbbá:

Gőzkazánok jónak talált rendszer szerint és legjobb acéllemezéből készítvé.

Tengeri és burgonya gőzölők (Dempfer),

Szesz- és vizeztartányok, gőzgépek és szivattyúk,

Vasból készült legújabb rendszerű keverő és hűtő készülékek.

Mindenmővi javításokat gyorsan és jutányos áron elvállalnak.

33 4—12

ELADÓ.

A piacz alsó részén, a mészárszék szomszédságában, néhai ifj. Jancsó István kereskedő háza e hó 22-én délután nyilvános árverésen el fog adatni.

1—1 48

M. kir. államvasutak.

MENETREND.

BRASSÓ-BUDAPEST.

Keleti vonal.

Érvényes 1895. okt. 1-től.

Érvényes 1895. okt. 1-től

Állomások	Vegyes vonat	Személy- vonat	Gyors- vonat	Állomások	Vegyes vonat	Személy- vonat	Gyors- vonat
Brassó (vendéglő)	regg. 5.08	osto 7.43	d. u. 2.45	Medgyes	regg. 10.55	éjjel 12.46	
Botfalva	5.39	8.07		Kis-Kapus (vend., elág. Szob. felé)	11.14	1.00	
Földvár	5.58	8.23		„	11.29	1.18	
Mogyorós	6.17	8.43		Tövis (vend., elágazás Arad felé)	d. u. 1.10	2.49	este 7.59
Apáca	6.36	8.57		„	1.45	3.42	„ 8.06
Kőpecz	6.55	9.16		Nagy-Enyed	2.11	4.03	
Agostonfalva	7.02	9.22		Kocsárd (vend., elágazás Maros- Vásárhely felé)	2.56	4.37	
Alsó-Rákos	7.19	9.38		„	3.06	4.41	
Homoród	7.45	10.02		Gyéres (elágazás Torda felé)	3.43	5.15	
Kacsa	8.02	10.15		„	3.53	5.21	
Bene	8.23	10.36		Kolozsvár (vendéglő)	5.45	regg. 6.45	10.45
Erked	8.43	10.51		„	6.14	7.00	11.01
Héjasfalva (elág. Udvarhely felé)	9.12	11.16		Nagy-Váradi (vendéglő)	10.44	11.17	2.19
Segesvár (vendéglő)	9.13	11.32		„	11.04	d. u. 11.32	2.26
„	9.35	11.39		Budapest	regg. 7.00	este 6.20	regg. 7.25

Kézdi-Vásárhely—brassói vasut.

	Sz. v.	Sz. v.	V. v.		Sz. v.	V. v.	Sz. v.
Kézdi-Vásárhely	indul reggel	4.56 délelőtt	10.25 délután	2.37	Brassó	ind. reggel	5.20
Imecsfalva	5.09	10.38	2.54	Szász-Hermány	5.35	reggel 8.50	délután 3.01
Páva-Zabola	5.22	10.51	3.11	Prázmár	5.53	9.09	3.16
Kovácsna	5.38	11.08	3.43	Kökös	6.04	9.33	3.34
Barátos	5.55	11.24	4.08	Uzon	6.15	9.46	3.45
Nagy-Borosnyó	6.07	11.38	4.27	Kilyen	6.27	10.06	3.57
Eresztvény	6.24	11.55	4.48	Sepsi-Szentgyörgy	6.45	10.21	4.09
Sepsi-Szentgyörgy	6.54	d. u. 12.25	5.28	Eresztvény	7.07	10.49	4.27
Kilyen	7.02	12.33	5.38	Nagy-Borosnyó	7.24	11.17	4.49
Uzon	7.15	12.46	5.54	Barátos	7.45	11.47	5.07
Kökös	7.25	12.56	6.07	Kovácsna	7.45	12.16	5.28
Prázmár	7.45	1.16	6.34	Páva-Zabola	8.08	12.42	5.16
Szász-Hermány	8.01	1.32	6.54	Imecsfalva	8.19	1.01	5.57
Brassó	8.15	1.46	7.12	Kézdi-Vásárhely	8.31	1.19	6.09
				„	8.45	1.37	este 6.23